

ת"פ 6844/04/15 - מדינת ישראל נגד דוד בוקובזה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 6844-04-15 מדינת ישראל נ' בוקובזה (עציר)

בפני כב' השופט יואל עדן
המאשימה:
נגד
הנאשם:
מדינת ישראל
דוד בוקובזה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מירב עמר-כהן

הנאשם וב"כ עו"ד ישראל קליין

הכרעת דין

על יסוד הודית הנאשם באמור בעובדות כתב האישום המתוקן (כא/1), אני מרשיע אותו בעבירות המפורטות בו - קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין, חטיפה ממשמורת חוקית לפי סעיף 373 לחוק העונשין, הסתרת חטוף לפי סעיף 375 לחוק העונשין, קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, שידולי מרמה לפי סעיף 422 לחוק העונשין והדחת עד לפי סעיף 246 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום כ"ט תמוז תשע"ה, 16/07/2015 במעמד הנוכחים.

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודייתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין, חטיפה ממשמורת חוקית לפי סעיף 373 לחוק העונשין, הסתרת חטוף לפי סעיף 375 לחוק העונשין, קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, שידולי מרמה לפי סעיף 422 לחוק העונשין והדחת עד לפי סעיף 246 לחוק העונשין.

כתב האישום המתוקן כולל חמישה אישומים הקשורים בעבירה המרכזית אשר הינה חטיפה ממשמורת

עמוד 1

אשר ביצע הנאשם בכך שהוציא את שתי בנותיו הקטינות ממדינת ישראל לחו"ל, בעקבות מבצע של משטרת ישראל בשיתוף עם גורמים בינלאומיים אותר מיקומו של הנאשם, ושתי הבנות הועברו לחזקת אימן והגיעו לאחר מכן ארצה.

2. הנאשם יליד שנת 1969 והוא נעדר עבר פלילי.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון. באי כוח הצדדים פירטו בהרחבה את השיקולים של כל צד בהגעתו להסדר.

יש לציין כי ב"כ המאשימה ציינה במסגרת טיעוניה כי הובאו במסגרת השיקולים, לצד הצורך במענה עונשי ללקיחת החוק לידיים, העובדה כי הנאשם היה נתון בלחץ נפשי ומצוקה קשה כאשר פעל מתוך סברה שלו, אשר מבחינתו הייתה כנה ואמיתית, לפיה בנותיו במצוקה ומנוצלות מינית.

ב"כ המאשימה ציינה כי אם הבנות מכחישה טענה זו מכל וכל, אולם המאשימה סברה כי יש לאמץ את הגישה לפיה הנאשם פעל במצב הדברים האמור מבלי להכנס לעובדות.

עוד במסגרת הטיעונים לכיבוד ההסדר נטען לקוטביות הקיימת בין השיקולים השונים בתיק זה, מורכבותו, וכן קשיים ראייתיים אשר גם הביאו לתיקון כתב האישום.

ב"כ הנאשם הדגיש את העובדה שהנאשם אדם נורמטיבי אשר פעל, על פי גישתו, מתחושה ומצוקה אישית, ועל פיה הוא היה במצב של חוסר אונים ולפיכך הוציא את הבנות מהארץ.

ב"כ שני הצדדים ציינו כי בעבירות מסוג זה קיימות ענישות שונות.

אכן, עבירות אלו, וההתייחסות העונשית אליהן, מביאות לתוצאות שונות.

כל מקרה ונסיבותיו, אשר כפועל יוצא מהן הענישה הראויה.

בנוסף למורכבות הרבה העולה מכתב האישום המתוקן וממכלול הנסיבות, והמשמעויות של ניהול הליך ראיות, קיים היה קושי ראייתי.

כידוע, כאשר מדובר בהסדר טיעון אשר קושי ראייתי בבסיסו, הרי שהשיקולים לכיבודו גוברים.

בבחינת מכלול הנסיבות אני מוצא כי ההסדר ראוי ויש לכבדו.

אני מוצא את הענישה כנמצאת בתוך מתחם ענישה הולם למכלול העבירות.

לא נעלמה מעיני חומרת העבירות, ולא נעלם מעיני הצורך במענה עונשי תקיף ומרתיע לעבירות מסוג זה, אך הענישה הינה תלוית מכלול הנסיבות, ובבחינת מכלול הנסיבות, אשר חלקן פורט דלעיל וחלקן פורט בטיעוני ב"כ הצדדים, מובילה למסקנה כי ההסדר ראוי ויש לכבדו.

לצד חומרת העבירות, והצורך במענה עונשי של ממש לביצוע עבירות מסוג זה, הרי שמדובר בהסדר הכולל עונש מאסר בפועל למשך 17 חודשים למי שהינו אדם נורמטיבי ונעדר עבר פלילי, וגם בכך יש כדי שיקול לכיבוד ההסדר.

4. לפיכך, הנני מטיל בזה על הנאשם עונש כדלהלן:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 17 חודשים. תקופת מאסרו תחושב מיום מעצרו - 26.3.15.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה נוספת לפיה הורשע.

זכות ערעור על פסק הדין תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ט תמוז תשע"ה, 16/07/2015 במעמד הנוכחים.